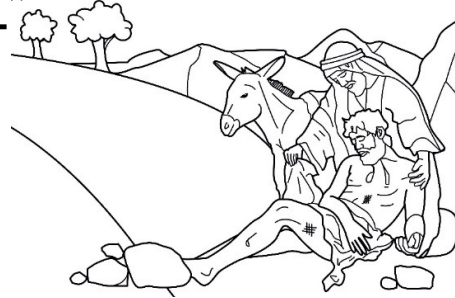

“VÉS, I TU FES IGUAL”

Llegint aquesta paràbola, sovint, ens sembla estranya l'actitud dels dos primers el levita i el sacerdot i ben normal la del samarità que s'atura i l'ajuda. Però això ens passa només llegint, doncs el dia a dia és bastant diferent. Som capaços d'ajudar quan això ens causa alguna molèstia?

Vivim en una societat indiferent al dolor de l'altre. Com a cristians anem a missa, fem la nostra estona de pregària Però el prototip de deixeble de Jesús no és només això. És molt natural que el nostre amor vagi cap els que ens corresponen, però el camí que ens proposa Jesús va més enllà de cap lògica.

Jesús ens explica com hem d'actuar. Ens ensenya que ens hem de donar als altres en secret, intencionalment, i sense fer pregó del que fem per tal de rebre elogis per part dels altres. Descobrirem que ens donarà molta més alegria poder demostrar el nostre amor, donant el nostre temps, energies i recursos, sense condicions. **“Fa més feliç donar que rebre”**Ac.20,35

La manera d'actuar i de pensar de Jesús sembla aliena a aquest món. Sense la seva gràcia obrant en nosaltres no podem fer el que Jesús ens ensenya i envia a fer al Mestre de la Llei i a cadascú de nosaltres: **VÉS, I TU FES IGUAL**. Ser cristià és ser bon samarità amb **TOTHOM** sense condicions.

V.T i E.M.